

Høgri Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Alt ber til uttan menn

Hatta átti at verið funnin fressur, ella heldur funnin løða.

Ein góður máti hjá landinum at spara pengar, nógvar pengar,

er at seta kvinnur í stjórstørv, ja, og onnur størv, tí kvinnur fáa jú minni í løn enn menn. Tær kosta minni.

Tær eru harafturat líka vánaligir stjórar sum menn, so einki er at missa har. Tvørturímóti, pengar eru at spara.

Men so má størri landskassi fáast til vegar, tí tann, sum nú er, er fullur, so lokið fæst so dánt á.

Beint nú er tíðin so góð, altso figgjarliga og búskaparliga, at eingin orsök er til at spara. Men verri tíð kemur aftur og tá skal sparast. Best er tó at byrja longu nú.

Kvinnur fáa minni í løn enn menn. Tað hoyra vit og lesa vit javnan, so tað er helst satt. Um tað er rætt ella ikki, veit eg ikki. Men tá tey klóku siga tað, ella tær klóku siga tað, er tað helst rætt. Ella endurtak eina lygn nóg ofta, so...

Kvinnur eiga sjálvandi at fáa tað sama fyri hálva tíð sum menn fáa fyri fulla. Annað er brot á alla javnstøðu og allan javnrætt.

Men hetta kann ikki broytast sum so nógv annað í Føroyum. Vit eru konservativ. Alt, sum verður broytt, verður verri enn tað var.

So moralurin og niðurstøðan eru: lat vera sum er.

Og her kann landið tí spara nógvar pengar. Skít veri við javnstøðuni, hóast hon er lógarfest fyri nógvum árum síðani. Lógir eru bestar, tá tær verða brotnar.

Kvinnur fáa minni í løn enn menn. Hvørjum sáttmála, tað stendur í, er ógreitt. Men tað má standa onkrastaðni. Ella er tað ein óskrivað lóg, at kvinnur skulu fáa minni í løn enn menn, hóast menninir eru fleiri og arbeida meira.

Hevur tú brúk fyri einum manni, set so eina kvinnu.

Gud gjørdi fyrsta mistakið. Hann skapti mannin fyrst. Hann skuldi havt gjørt kvinnuna fyrst. Og ongan mann. So høvdu tær ongan at samanbera seg við og einki at grenja um, um javnstøðu.

Fremsta endamálið hjá kvinnum er at gerast mamma og síðani omma.

Og tað ber til uttan menn. Tak Mariu moy til dømis. Tað bar væl til, sigst.

Men nú er tann vanlukkan longu hend, at maðurin varð gjørdur fyrst og síðani kvinnan úr einum røstum rivi.

Eitt mistak, sum mannaættin ongantíð sleppur burtur úr.

Vóru bara kvinnur, var sam-

døgrið ov stutt, um allar skuldu havt orðið, ella rættari orðini. Men vóru bara kvinnur, var javnstøða. Ella kanska ikki kortini, tí so fingur nakrar kvinnur meira í løn enn aðrar, og so var eisini galið. Pengar eru alt.

Men vóru bara kvinnur, var nógv lættari hjá teimum. Ongar skjúrtur at strúka. Einki kríggj kanska. Eingin fiskiskapur at klandrast um. Ongar einkjur. Einki so nógv. Og neyðin lærir nakna kvinnu og so framvegis. Tað eitur ivaleyst okkurt annað á føroyskum. Latið okkum fara í orðabókin, ta dansku-føroysku, jú, rætt var, tað eitur fyrr trýtur streymur í ár, enn kvinnu tróta ráð. Sjálvandi. Eingin nakin kvinna í Føroyum, her er bæði ov kalt og ov gudiligt.

Vit menn kunnu bara biðja um umbering, men Gud skapti okkum við sær sjálvum sum fyrmynd. Tað er neyvan okkara skyld, at hann gjørdi tað mistakið á sinni.

Hvat so við Jesusi? Hann var maður, tað søgurnar vita at siga um hann. Men vit kalla hana bara Jesina við sínum 12 lærimoyggjum. So er sloppið eisini har.

Alt ber til uttan menn.

Og so: gamla kvinnan segði, at hon fylti fjórfalt runt, fyra ferðir sama dagin. Hon fylti 88...

Liljan Weihe fingið triðja ætlanarskrivið

Orrustan í Kringvarpinum tykist ongan enda taka. Tí meðan Liljan Weihe hevur verið burtur frá arbeiði í Kringvarpinum, síðani hon varð koyrd úr starvi beint fyri jól í fjør, so er málið framvegis ikki avgreitt.

Mentamálaráðið ógylðaði uppsøgnina av Liljan Weihe og sostatt var hon aftur tíðindaleiðari í Kringvarpinum – í øllum førum í nakrar dagar í apríl. Men síðani kom næsta ætlanarskriv frá

Johnny í Grótinum. Hesaferð ikki við einari uppsøgn, men við einum nýggjum starvi, gjørt til endamálið, har Liljan Weihe skuldi fara knappar 4000 krónur niður í løn og taka sær av serstakliga ráðgevandi uppgávum í Kringvarpinum.

Men Liljan Weihe takkaði nei. Og nú er triðja ætlanarskrivið komið frá Johnny í Grótinum. Hesaferð við sama innihaldið – serstakliga ráðgevandi arbeiði av ymiskum slag – men við somu løn. Grundgevingin fyri, at Johnny

í Grótinum heldur Liljan Weihe skal varðveita deildarleiðarlønina uttan at vera deildarleiðari er, at summar uppgávur eru tær somu, sum tá hon var tíðindaleiðari. Men orsøkin til, at Johnny í Grótinum ikki vil, at Liljan Weihe er í tíðindaleiðarasessinum er, at hann hevur mist álit, sigur hann.

- Eg eri komin til tað niðurstøðu, at eg ætli at flyta teg í annað starv innan setanarøkið. Leiðsluáttur tín var so grundleggjandi skeivur, at eg ikki kann hava álit á, at tú kast røkja uppgávuna sum tíðindaleiðari á nøktandi hátt, ei heldur at tú kanst vera partur av leiðslubólki stovnsins, skrivar Johnny í Grótinum.

Men Sigmund Poulsen, sakførari hjá Liljuni Weihe, vísir á í aftursvarið, at hetta ikki er ein nøktandi niðurstøða.

- Eg skal minna teg á, at Mentamálaráðið hevur staðfest, at Liljan Weihe framvegis er tíðindaleiðari í KVE, og at tín roynd at koyra hana úr starvinum er ógildað. So kanst

tú ikki koma nú einaferð enn og siga hana úr starvinum – tí tað er nettupp tað, sum tú gert, hóast tú kallar tað "flyting inn setanarøkið". Hendan triðja royndin hjá tær at fáa hana úr starvinum sum tíðindaleiðari er líka lítið ein "flyting inn setanarøkið", sum tann undanfarna, sum tú slepti eftir mitt hoyringssvar, skrivar Sigmund Poulsen til Johnny í Grótinum.

Víðari afturvísir hann møguleikanum um at flyta Liljan Weihe í hetta akademiska starvið, sum Johnny í Grótinum hevur skotið upp. Hann nýtir sjúkrarøktarfrøðingar sum dømi, og sigur, at hugsa vit, at ein sjúkrarøktarfrøðingur er settur sum "sjúkrarøktarfrøðingur á Landsjúkrahúsinum" og viðkomandi starvast á medisinsku deild, er einki í vegin fyri at flyta viðkomandi yvir á skurðdeildina – sum sjúkrarøktarfrøðingur, um trupulleikar stinga seg upp í arbeiðnum. Ein slík flyting hevði

verið ein flyting innan setanarøkið, og tað hevði lati seg gjørt uttan varsil – nettupp tí tað bæði fakliga og fysiskt er innan setanarøkið.

- Men tað ber ikki til at flyta "innan setanarøkið" við at flyta nevnda sjúkrarøktarfrøðingin í nýtt starv sum laborantur, skrivstovufólk, vaskifólk ella annað á landssjúkrahúsinum, sjálvt um tað fysiska setanarøkið var landsjúkrahúsið. Hetta er ein rættiliga grundleggjandi og alment kend reglan innan starvsfólkarættin, sigur Sigmund Poulsen og vísir á, at setanarøkið hjá Liljuni Weihe er ikki bara Kringvarp Føroya, men "Leiðari í Aktuelt deildini í Kringvarpi Føroya".

- Tí ber rætt og slætt ikki til at flyta Liljan Weihe innan setanarøkið, tí tað er einki annað slíkt starv í Kringvarpinum. Løgfrøðiliga er eingin ivi: Verður ætlanin sambært ætlanarskrivið framd, er Liljan Weihe søgd úr starvi sum tíðindaleiðari, einaferð enn – og beint ímóti tí, Mentamálaráðið hevur avgjørt, sigur Sigmund Poulsen.

Ógreitt er, hvat nú hendir í málinum. Í øllum førum kann staðfestast, at allar súðir ikki enn eru syftar í Kringvarps orrustuni.